

repræsentant, nemlig at styrke offentlighedens indsigt, for jeg synes, man skal sige sandheden, nemlig at det er for at styrke arbejdsministerens, regeringens og statens indsigt og ikke offentlighedens indsigt.

Og det, der somme tider er problemet, når der argumenteres for et synspunkt, som man kan være enig eller uenig i, er, at der faktisk argumenteres for noget andet end det, som det egentlig drejer sig om, i dette tilfælde offentlighedens indsigt, for offentligheden får overhovedet ikke mere indsigt her, hvis dette forslag bliver vedtaget. Det kan godt være, at regeringen gør det, og det kan være legitimt nok, at arbejdsministeren bliver klogere af det, men offentligheden bliver overhovedet ikke klogere af det, bl.a. fordi vedkommende ikke må udtale sig til offentligheden.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg mener faktisk, at SF har lidt for skeptisk en indfaldsvinkel til vurderingen af begrebet offentlig indsigt.

Når jeg siger offentlig indsigt, mener jeg ikke min egen indsigt, for jeg kan få alle de oplysninger, som jeg ønsker, om, hvad der foregår i ATP's bestyrelse, og jeg svarer jo også en gang imellem på spørgsmål fra Folketinget om det.

Og jeg mener sådan set offentligheden i bredere forstand end det, som vi som personer repræsenterer. Men Folketinget repræsenterer jo alt andet lige offentligheden i forhold til en administrativ forvaltning, i dette tilfælde en forvaltning, der baserer sig på arbejdsmarkedets parter. Så jeg tror i og for sig ikke, der er nogen uenighed SF og mig imellem med hensyn til, hvad offentlig indsigt er, at det er en bredere indsigt på feltet og ikke kun indsigt hos en minister eller et folketingsmedlem.

Og så kan jeg forstå, at hr. Frank Aaen vil frage virksomhederne deres kompensation for ATP-bidrag, fordi det vil være en ligestilling, som svarer til den ligestilling, som hr. Frank Aaen ser på andre områder.

Dertil vil jeg sige, at i denne sag er der jo faktisk tale om, at vi i løbet af de sidste 3 år har skabt grundlag for en ligestilling mellem arbejdsløshedsdagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere og nu også bistandsklienter med hensyn til indbetalinger til ATP, og det er i hvert fald ikke en ligestilling, som har været i nedadgående retning, men klart en ligestilling, som har bidraget til, at folk, der er på barsel, folk, der er syge, folk, der er ledige, og folk, der

er på bistandshjælp, nu ikke får et hul i de pensionsudbetalinger, som efterfølgende kommer fra ATP.

Og jeg går da ud fra, at den strategi, der er valgt i 1993, og som er valgt meget bevidst, også har hr. Frank Aaens og dermed Enhedslistens sympati og tilslutning. Ellers vil der være noget, jeg helt har misforstået, og det tror jeg ikke der er.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten støtter det forslag, som arbejdsministeren lige har refereret til, men ikke med stor glæde, for det medfører en anden ulighed, nemlig en forskel mellem dem, der har været på arbejdsmarkedet, og dem, der ikke har været på arbejdsmarkedet, og det vil sige alle dem, der af den ene eller anden grund aldrig har haft mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, f.eks. hjemmegående husmødre. Og vi synes i virkeligheden, det er bindende, at vores gode, gamle folkepension undermineres ved, at der i stedet, sådan som det sker for øjeblikket, opbygges den ene og den anden og den tredje form for pensionskasser, der er afhængige af, hvor lang tid man har været på arbejdsmarkedet, og hvor meget man har tjent, mens man var på arbejdsmarkedet.

Derfor var det ikke med glæde, vi hjalp til med den ligestilling, som arbejdsministeren nævnte før. Vi så faktisk hellere, at man holdt op med udbygningen af arbejdsmarkedspensionerne og i stedet genoptog udviklingen af en generelt høj folkepension.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Se, det var jo en helt anden diskussion, og det var da et meget interessant synspunkt, hr. Frank Aaen kom med her: at vi skulle anbefale de faglige organisationer ikke at prioritere, at deres medlemmer får opbygget arbejdsmarkedspensioner. Det er konsekvensen af det, hr. Frank Aaen siger, og det tror jeg ikke de faglige organisationer vil blive glade for.

Men jeg vil derudover sige, at jeg er enig i, at man skal være meget bevidst om, at i og med, at en del af befolkningen er enten permanent eller stabilt tilknyttet arbejdsmarkedet og en del af befolkningen i perioder er på arbejdsmarkedet og en del er helt uden for, skal man passe på, at der ikke kommer for store uligheder i alderdommen.